

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о превозу путника у друмском саобраћају садржан је у члану 97. тачка 6. Устава Републике Србије којим је, поред осталог, прописано да Република Србија уређује и обезбеђује систем обављања појединих привредних делатности.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Закон о превозу у друмском саобраћају донет је 1995. године, а 2001, 2005, 2006. и 2011. године измењен и допуњен, с тим што се изменама и допунама није битније променила концепција и прецизније су прописани услови и начин обављања ауто-такси превоза.

Закон о међународном превозу у друмском саобраћају донет је 1998. године, а 1999, 2000, 2005. и 2010. године измењен и допуњен, с тим што је изменама и допунама у целости уређен међународни превоз ствари који се обавља на основу ЦЕМТ дозвола.

Нацртом закона о превозу путника у друмском саобраћају уређује се домаћи и међународни превоз путника који је до сада био уређен Законом о превозу у друмском саобраћају и Законом о међународном превозу у друмском саобраћају.

Решења садржана у Нацрту закона отклањају поремећаје на саобраћајном тржишту како домаћег тако и међународног превоза путника јер се тим решењима прецизира и поправља положај привредних субјеката који обављају делатност јавног превоза путника у друмском саобраћају на територији Републике Србије.

Решењима датим у Нацрту закона такође се доприноси спречавању појава нелегалног обављања јавног превоза путника у домаћем и међународном превозу, као и заштити интереса корисника превоза.

Нацрт закона решава недостатке и неправилности утврђене у праћењу стања у области превоза путника и лица у друмском саобраћају на територији Републике Србије, с циљем увођења реда на саобраћајном тржишту превоза и пружања станичних услуга у обављању тог превоза.

Нацртом закона прецизирана су и употпуњена инспекцијска овлашћења републичког инспектора за друмски саобраћај како би се остварио ефикаснији инспекцијски надзор над применом овог закона и прописа донетих на основу овог закона, посебно у односу на лица која обављају јавни превоз, а немају својство превозника.

У казним одредбама Нацрта закона установљени су привредни преступи у повреди одредаба којима се уређује међународни превоз којих није било у важећем закону и промењени су распони прописаних новчаних казни.

Значајан део решења датих у Нацрту закона заснован је на усклађивању са прописима Европске уније којима се уређује превоз путника и лица у друмском саобраћају.

У области превоза путника у друмском саобраћају у Европској унији примењују се Уредба (ЕЗ) број 1071/2009 Европског парламента и Савета од 21. октобра 2009. године,

Уредба (ЕЗ) број 1073/2009 Европског парламента и Савета од 21. октобра 2009. године и Уредба (ЕЗ) број 361/2014 Европског парламента и Савета од 9. априла 2014. године које су највећој могућој мери имплементирани у Нацрту закона. Усклађивање са наведеним прописима Европске уније није извршено у потпуности, већ у највећој могућој мери како би привредни субјекти могли да наставе обављање делатности.

Наведене уредбе имплементирани су у Нацрту закона прописивањем:

- лиценце која се издаје превознику за обављање свих врста јавног превоза путника (међународног и домаћег линијског, међународног и домаћег ванлинијског), осим ауто-такси превоза;
- услова за издавање лиценце за превоз (пословни углед, финансијска способност, професионална оспособљеност, возни парк, стварно и стабилно седиште);
- сертификат о професионалној оспособљености лица одговорног за послове управљања превозом;
- овлашћења органа надлежног за издавање лиценце за превоз у вршењу провере испуњености услова за издату лиценцу за превоз;
- регистар привредних субјеката који врше међународни превоз за сопствене потребе;
- услова и начина обављања посебног линијског превоза.

Поред наведеног, разлози за доношење закона су:

1. Усаглашавање са прописима Европске уније:

Наиме, Нацртом закона прописани су нови услови за привредне субјекте који могу да обављају домаћи превоз у друмском саобраћају и то: услов у погледу пословног угледа, финансијске способности, професионалне оспособљености, услов у погледу возача и услов у погледу стварног и стабилног седишта. Сви услови за издавање лиценце, осим услова у погледу возача преузети су из наведених прописа Европске уније.

Циљ прописивања услова у погледу пословног угледа јесте да се онемогући приступ делатности обављања јавног превоза путника привредним субјектима и лицима која су ангажована на пословима управљања превозом код тих привредних субјеката ако су кажњавана, односно осуђивана за привредне преступе и прекршаје и кривична дела у областима које су од утицаја на безбедно и сигурно обављање превоза путника.

Циљ прописивања услова у погледу финансијске способности јесте да привредни субјекти у обављању делатности превоза путника располажу минимумом финансијских средстава неопходних за отпочињање и обављање делатности.

Циљ прописивања услова у погледу професионалне оспособљености јесте да лице одговорно за превоз има потребна знања за управљање превозом.

Циљ прописивања услова у погледу стварног и стабилног седишта јесте да се обезбеди да привредни субјекти имају пословне просторије у којима се чувају документи битни за обављање делатности јавног превоза и који су доступни лицима овлашћеним за вршење надзора над применом закона.

Циљ прописивања услова у погледу возача је кадровска оспособљеност привредног субјекта којом се доприноси пружању квалитетније услуге превоза и повећању општег нивоа безбедности саобраћаја на путевима, као и повећање запослености у обављању ове привредне делатности.

Нацртом закона прописани су нови услови за привредне субјекте који могу да обављају међународни превоз у друмском саобраћају и то: услов у погледу пословног

угледа и услов у погледу стварног и стабилног седишта који су прописани из истих разлога и циљева који су наведени за обављање домаћег превоза.

У нацрту закона нема услова у погледу претходног обављања одговарајуће врсте домаћег превоза у трајању од три године који је предвиђен важећим законом којим се уређује међународни превоз путника у друмском саобраћају чиме се омогућава приступ делатности међународног превоза знатно већем броју привредних субјеката и стварају могућности за подстицање конкуренције.

Нацртом закона уведени су предузетници као привредни субјекти који могу да обављају све врсте домаћег и међународног превоза путника за разлику од важећих прописа према којима предузетници нису могли да обављају ниједну врсту међународног превоза, нити домаћи линијски превоз чиме се омогућава приступ делатности јавног превоза путника знатно већем броју привредних субјеката и стварају могућности за подстицање конкуренције.

2. Сузбијање „сиве економије“ у обављању јавног превоза путника:

У Нацрту закона предвиђено је решење којим се дефинише јавни превоз који је овим законом забрањен а обавља га лице које нема својство превозника.

Такође је предвиђено инспекцијско овлашћење искључења путничког возила, односно аутобуса који се користи у обављању јавног превоза који је овим законом забрањен и то на начин да ову инспекцијску меру могу да предузму републички инспектор за друмски саобраћај, овлашћено лице аутономне покрајине и овлашћено лице општинске, градске управе, односно управе Града Београда, чиме се обезбеђују инструменти за елиминисање са тржишта лица која нелегално обављају јавни превоз и остварује заштита превозника који законито обављају јавни превоз путника.

3. Спречавање несавесних привредним субјектима да приступе обављању делатности пружања станичних услуга:

Наиме, Нацртом закона дефинисана је делатност пружања станичних услуга, омогућено је предузетницима да обављају ову делатност и прописана лиценца за обављање делатности пружања станичних услуга. Прописан је услов да привредни субјекти који могу да обављају делатност пружања станичних услуга морају да имају у власништву аутобуску станицу. Важећи закон којим се уређује домаћи превоз путника је омогућавао да власник аутобуске станице закључивањем уговора о закупу са другим привредним субјектима објекат даје на коришћење за пружање станичних услуга. У пракси се често дешавало да су се, из пословних односа власника и закупца, отварали парнице и управни спорови ради утврђивања ко има право пружања услуга на том објекту. Последице наведеног су неизвршавањем обавеза пружалаца услуга прописаних законом, ометање превозника у законитом обављању превоза, ометање обављања градског и приградског превоза, као комуналне делатности, у чијем се обављању користи аутобуска станица, неизмиривање новчаних обавеза насталих продајом возних карата у име и за рачун превозника и несигурност путника у коришћењу услуге превоза. Такође је прописан и услов да привредни субјект да би обављао делатност пружања станичних услуга мора да има измирене новчане обавезе према домаћим превозницима на начин прописан законом којим се уређују рокови измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама.

Прописивањем наведених услова спречава се несавесним привредним субјектима приступ обављању делатности пружања станичних услуга.

Нацртом закона није прописано одузимање лиценце пружаоцу станичних услуга зато што је пружање станичних услуга на аутобуским станицама услов за законито обављање линијског превоза путника, а аутобуске станице, као саобраћајни објекат у

функцији обављања линијског превоза путника, су основни елемент реда вожње по коме се обавља линијски превоз чиме се обезбеђује несметано обављање линијског превоза.

Нацртом закона је прописано да Влада на предлог министарства надлежног за послове саобраћаја прописује начин утврђивања највише цене станичне услуге. Овим решењем онемогућавају се пружаоци станичних услуга да злоупотребљавају доминантан положај на релевантном тржишту.

4. Онемогућавање јединица локалне самоуправе да неадекватно користе овлашћења:

Нацртом закона којим се уређује овлашћење јединице локалне самоуправе да својом одлуком одређује стајалишта која могу да се користе за одређену врсту линијског превоза дата су решења којима се онемогућава неадекватно коришћење овлашћења, а посебно спречава да се изменама и допунама, односно стављањем ван снаге одлука битно мењају редови вожње у међумесном превозу, поготово код предлагања редова вожње, као и за редове вожње чија се важност продужава.

5. Спречавање превозника да избегавају извршавање прописаних обавеза у обављању међумесног превоза:

Нацртом закона забрањено је превознику на чије пословно име је регистрован ред вожње закључивање уговора о заједничком обављању међумесног превоза са другим превозницима по том реду вожње. Важећим прописима којима је овакав начин обављања међумесног превоза дозвољен отежана је примена одредаба прописа којима су уређени поступци регистрације и поступци брисања редова вожње што за последицу има бројне управне спорове по тужбама поднетим на решења овог министарства о упису реда вожње у регистар, као и на решења о брисању реда вожње, односно полазака из регистра.

Овим уговорима превозници су пред законом чинили невидљивим и нејасним ко је од превозника дужан да обавља превоз по том реду вожње и коме треба брисати ред вожње. Наведени уговори били су коришћени за избегавање прописаних обавеза превозника у обављању превоза, а подношењем тужби нису прихватили ни одлучивање о њиховим правима и обавезама у решењима о регистрацији и брисању реда вожње.

У већини случајева закљученим уговорима у суштини се обављала „трговина редовима вожње“. Овим решењем постиже се законито решавање о правима и обавезама превозника у примени одредаба закона којима се уређује регистрација и брисање редова вожње.

6. Уклањање административних ограничења у обављању делатности међумесног превоза:

Нацртом закона дата су нова решења која се односе на ред вожње у међумесном превозу. Предвиђено је да се редови вожње региструју са роком важења од пет година за разлику од важећег прописа у коме је ред вожње регистрован и оверен на рок од једне године и омогућена је измена регистрованог реда вожње у року важења у смислу смањења броја полазака, броја стајалишта и аутобуских станица и режима обављања превоза на линији који су унети у ред вожње.

Овим решењима уклањају се административна ограничења у обављању делатности међумесног превоза, као и да превозници, у складу са својим пословним одлукама, врше измене у регистрованом реду вожње што им важећим прописима није било дозвољено, односно да планирају обављање превоза на линији према потребама корисника превоза.

7. Обезбеђивање услуге корисницима превоза на релацији на којој постоји потреба за превозом:

Нацртом закона предвиђено је, да у случају да превозник престане да обављања превоз према регистрованом реду вожње због престанка важења лиценце или брисања реда вожње из регистра, Министарство одређује превозника који ће привремено обављати међумесни превоз по том реду вожње до регистрације реда вожње у наредном регистрационом поступку.

Овим решењем обезбеђује се да корисници превоза не остану без превоза на релацији на којој постоји потреба за превозом, чиме се спречава да се на релацијама на којима је превозник престао да обавља превоз из наведених разлога укључе лица која немају право да обављају превоз по том реду вожње, односно спречава се појава „сиве економије“.

8. Спречавање превозника да обављају друге врсте јавног превоза за које не испуњавају законом прописане услове:

Нацртом закона предвиђен је путни лист као контролни документ у обављању домаћег ванлинијског превоза и прописани су услови и поступак издавања путног листа као појединачног документа књиге путних листова о којој министарство води евиденцију.

Овим решењем се превозници који обављају ванлинијски превоз спречавају да обављају друге врсте јавног превоза за које не испуњавају законом прописане услове чиме се сузбија „сива економија“ у обављању јавног превоза путника и нелојална конкуренција на тржишту домаћег линијског превоза.

9. Заштита корисника превоза и повећава квалитет такси услуге:

Нацртом закона је предвиђено да такси возач не може бити лице које је кажњавано на казну затвора дужу од две године за кривична дела која имају негативног утицаја на обављање делатности, чиме се постиже заштита корисника превоза.

10. Обезбедиће се већи квалитет услуге у међународном превозу и заштита домаћих превозника који обављају међународни превоз:

Нацртом закона предвиђено је да се у међународном превозу путника могу користити само аутобуси који су произведени после 1.10.1993. године. Овим решењем елиминису се са саобраћајног тржишта старији аутобуси који су у пракси домаћи превозници користили за стицање права на издавање дозвола на основу којих је превоз обављао најчешће само страни превозник, а наведеним возилима домаћих превозника није се обављао међународни превоз.

Применом овог решења обезбедиће се већи квалитет услуге у међународном превозу будући да се превоз обавља на дужим релацијама.

11. Усаглашаваће са прописима Европске уније:

Нацртом закона предвиђено је да се у обављању међународног линијског превоза путника могу ангажовати подвозари, који као имаоци дозволе морају испуњавати услове предвиђене за превозника у међународном превозу чиме се постиже да, у случају када домаћи превозник носилац дозволе нема довољних капацитета за повећани обим превоза, ангажује другог домаћег превозника да у његово име и за његов рачун обавља линијски превоз. Решења су преузета из напред наведених прописа Европске уније.

12. Уклањаће административних ограничења у обављању делатности међународног линијског превоза:

Нацртом закона је предвиђено да Министарство решава по пријему захтева домаћег превозника за успостављање нових линија у међународном превозу за разлику од важећих прописа којима се о поднетим захтевима решава само у прописаном периоду у току календарске године. Тиме се постиже да домаћи превозници имају могућност да своје пословање ускладе са потребама тржишта, а не са административним ограничењима.

13. Стварање нормативног оквира за приступање ИНТЕРБУС споразуму:

Нацртом закона је извршена подела повремених превоза у међународном превозу у складу са ИНТЕРБУС споразумом и предвиђен путни лист као контролни документ у обављању међународног ванлинијског превоза, као и прописани услови и поступак за издавање путног листа као појединачног документа књиге путних листова о којој министарство води евиденцију чиме се превозници који обављају ванлинијски превоз спречавају да обављају друге врсте јавног превоза за које не испуњавају законом прописане услове. Наведеним решењем сузбија се „сива економија“ у обављању јавног превоза путника и нелојална конкуренција на тржишту међународног линијског превоза, а уједно се ствара нормативни оквир за приступање ИНТЕРБУС споразуму.

14. Спровођење билатералних споразума у области превоза у друмском саобраћају:

Нацртом закона предвиђене су административне мере које предузима Министарство на захтев надлежних органа других држава у случајевима када домаћи превозници незаконито обављају међународни превоз на територији тих држава. Овим решењем обезбеђује се спровођење билатералних споразума у области превоза у друмском саобраћају и обезбеђује виши ниво законитог обављања међународног превоза у сарадњи са надлежним органима других држава.

15. Усаглашавање са прописима Европске уније:

Нацртом закона предвиђена је обавеза подношења захтева привредних субјеката који врше међународни превоз за сопствене потребе за уписивање у регистар који води Министарство. Овим решењем се лица која врше превоз за сопствене потребе спречавају да под видом превоза за сопствене потребе обављају јавни превоз и сузбија се „сива економија“ у обављању јавног превоза путника и нелојална конкуренција на тржишту међународног ванлинијског превоза. Решења су преузета из напред наведених прописа Европске уније.

Одложена примена закона, од две године од дана ступања на снагу закона предвиђена у члану 182. Нацрта закона, заснована је на чињеници да привредни субјекти који обављају делатност јавног превоза путника у домаћем и међународном превозу, због тога што је предвиђен рок од две године за израду подзаконских прописа, а у том року субјекти који обављају делатност дужни су да усагласе своје пословање са овим законом и прописима донетим на основу овог закона.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Уводне одредбе

Одредбама чл. 1. и 2. Нацрта закона утврђен је предмет уређивања закона и дефинисана су значења појединих израза који се употребљавају у смислу овог закона.

Опште одредбе

Одредбама чл. 3, 4, 5, 6, 7, 8. и 9. Нацрта закона уређена су питања која су заједничка у обављању јавног превоза и превоза за сопствене потребе, а која се односе на услове и начин коришћења аутобуса и путничких возила којима се обавља превоз путника и лица у друмском саобраћају.

Услови и начин обављања превоза путника у друмском саобраћају

Одредбама чл. 10, 11. и 12. Нацрта закона утврђене су врсте јавног превоза у домаћем и међународном превозу.

Одредбама чл. 13. и 14. прописани су превози чије је обављање забрањено овим законом.

Одредбама чл. 15, 16, 17, 18. и 19. Нацрта закона прописане су лиценце за све врсте јавног превоза, рок важења лиценце, начин коришћења и чувања лиценце и овлашћење за доношење прописа о изгледу и садржини обрасца лиценце и извода лиценце.

Одредбама чл. 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26. и 27. Нацрта закона, прописани су услови за издавање лиценце за јавни превоз и то: пословни углед, финансијска способност, професионална оспособљеност, возни парк, возачи и стварно и стабилно седиште.

Одредбама чл. 28, 29, 30, 31, 32, 33. и 34. Нацрта закона прописан је поступак издавања лиценце за превоз, услови за одузимање лиценце за превоз, као и овлашћење за доношење прописа о садржини и начину вођења регистра издатих и одузетих лиценци за превоз и извода лиценце.

Одредбама чл. 35, 36. и 37. Нацрта закона прописана су овлашћења органа надлежног за издавање лиценце за превоз у случају престанка испуњавања услова пословног угледа, стручне оспособљености и финансијске способности, као и размена података о издатим лиценцама за превоз, обавештења о извршеним прекршајима и предузетим административним мерама са надлежним органима других држава, на принципу узајамности са надлежним органима других држава.

Пружање станичних услуга

Одредбама чл. 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46. и 47. Нацрта закона прописана је лиценца за пружаоца станичних услуга, утврђени услови за издавање лиценце, услови за престанак важења лиценце и битне обавезе пружаоца услуга према превозницима и путницима као корисницима станичних услуга.

Одредбама чл. 48, 49 и 50. Нацрта закона прописана су овлашћења за доношење општих услова пословања аутобуских станица и акта о категоризацији аутобуских станица.

Одредбама чл. 51, 52. и 53. утврђене су обавезе превозника и пружаоца услуга према корисницима услуга, начин пружања станичних услуга и вођење евиденције полазака и долазака аутобуса коју пружалац услуга води на прописаном обрасцу.

Одредбама члана 54. Нацрта закона прописани су услови које морају да испуњавају аутобуска станица и аутобуско стајалиште као саобраћајни објекти и прописано овлашћење за доношење подзаконског акта којим се прописују ближи саобраћајно-технички услови за изградњу, одржавање и експлоатацију аутобуских станица и аутобуских стајалишта.

Одредбама члана 55. прописана је забрана наплате станичних услуга пријема и отпреме аутобуса у случају неизмиривања новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама према домаћим превозницима.

Одредбама члана 56. уређено је издавање возних карата и других превозних исправа.

Домаћи превоз

Одредбама чл. 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63. и 64. Нацрта закона уређена су битна питања за обављање домаћег линијског превоза, дата су овлашћења за доношење подзаконских аката и то: организацију и начин обављања јавног превоза путника који се обавља на територији јединице локалне самоуправе, општи услови превоза, одређивање стајалишта која могу да се користе за одређену врсту линијског превоза, као и утврђена надлежност органа за регистрацију и оверу реда возње.

Одредбама чл. 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75. и 76. Нацрта закона уређена су битна питања која се односе на ред возње у обављању линијског превоза, регистрацију реда возње, поступак усаглашавања предлога реда возње са регистрованим редовима возње, овлашћење Привредној комори Србије за сповођење поступка усаглашавања, измена регистрованог реда возње, дозвољавање привременог обављања међумесног превоза у случају престанка обављања превоза по регистрованом реду возње, обавеза придржавања регистрованог реда возње, прописани су услови за брисање реда возње, односно поласка из реда возње и утврђена документација која се мора налазити у аутобусу за време обављања линијског превоза.

Одредбама чл. 79, 80, 81, 82. и 83. Нацрта закона прописани су услови и начин обављања домаћег ванлинијског превоза путника.

Одредбама чл. 84, 85. и 86. Нацрта закона уређени су услови и начин обављања посебног линијског превоза (превоз ђака, студената и радника).

Одредбама чл. 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93. и 94. Нацрта закона уређени су услови и начин обављања ауто-такси превоза и дата овлашћења општини, граду и граду Београду да пропише ближе и посебне услове за обављање ауто-такси превоза.

Међународни превоз

Чланом 95. прописани је којим аутобусима се може обављати међународни превоз.

Чланом 96. домаћим и страним превозницима забрањено је обављање међународног превоза путничким возилом.

Чланом 97. прописано је да се на међународни посебан линијски превоз примењују одредбе овог закона којима је та врста превоза уређена у домаћем превозу.

Чланом 98. забрањено је обављање каботаже на територији Републике Србије.

Одредбама чл. 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124. и 125. Нацрта закона уређена су битна питања која се односе на обављање међународног линијског превоза, прописани су услови за усаглашавање реда возње, прописани су услови и поступци за издавање дозвола домаћем и страном превознику за међународни линијски превоз, прописани су услови и поступак продужења рока важења дозвола за линијски превоз, прописани су услови и поступак за издавање дозвола за линијски превоз у транзиту преко територије Републике

Србије страном превознику, прописани су услови за одузимање дозволе за линијски превоз и утврђена документација која се мора налазити у аутобусу за време обављања линијског превоза.

Одредбама чл. 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135. и 136. Нацрта закона прописане су врсте међународног ванлинијског превоза и то: повремени превоз (кружна возња затворених врата, превоз организоване групе путника од полазишта до одредишта и повратак празног аутобуса, превоз организоване групе путника одлазак празним и повратак пуним аутобусом) и наизменични превоз. Такође су прописани услови и начин обављања међународног ванлинијског превоза путника и утврђена документација која се мора налазити у аутобусу за време обављања међународног ванлинијског превоза.

Одредбама члана 137. прописана су овлашћења Министарства за предузимање административних мера у случају да домаћи превозник на територији друге државе обавља превоз у супротности са потврђеним међународним споразумом у области обављања међународног превоза путника.

Превоз за сопствене потребе

Одредбама чл. 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144. и 145. Нацрта закона уређени су услови и начин обављања превоза за сопствене потребе у домаћем и међународном превозу и прописано овлашћење за доношење прописа о вођењу регистара привредних субјеката који врше међународни превоз за сопствене потребе.

Инспекцијски надзор

Одредбама чл. 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164. и 165. Нацрта закона уређена су права и дужности републичког инспектора за друмски саобраћај, прописана су овлашћења у вршењу инспекцијског надзора над обављањем домаћег превоза, као и овлашћења над обављањем међународног превоза. Такође су прописана овлашћења инспектора која се користе у вршењу инспекцијског надзора и у домаћем и међународном превозу. Надаље је прописано поверавање вршења послова инспекцијског надзора над применом овог закона и прописа донетих на основу овог закона аутономној покрајини и општинској управи, градској управи и управи града Београда. Дато је овлашћење царинским органима на граничном прелазу да забрани улазак аутобуса са страним регистарским таблицама, односно излазак аутобуса са домаћим регистарским таблицама ако се превоз обавља на незаконит начин. Уређена су питања која се односе на рад инспектора и прописана је надлежност органа за решавање по жалби изјављеној против решења републичког инспектора за друмски саобраћај, као и жалби изјављеној против решења овлашћеног лица општинске, односно градске управе, односно управе град Београда, односно аутономне покрајине.

Казнене одредбе

Одредбама чл. 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172. и 173. Нацрта закона установљени су привредни преступи и прекршаји за повреде одредаба овог закона и прописане су висине казни. Такође су прописане новчане казне у фиксном износу које се наплаћују на основу издатог прекршајног налога на месту извршења прекршаја.

Концепција казних одредаба заснива се на малом броју установљених привредних преступа, а установљени прекршаји сегментовани су у шест чланова према тежини повреде одредаба овог закона.

Прелазне и завршне одредбе

Одредбама чл. 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180. и 181. Нацрта закона предвиђено је да ће прописи за спровођење закона бити донети у року од две године, као и да ће се до доношења прописа на основу овлашћења датих у овом закону примењивати прописи донети на основу Закона о превозу у друмском саобраћају („Службени гласник РС“, бр. 46/95, 66/01, 61/05, 91/05, 62/06 и 31/11) и Закона о међународном превозу у друмском саобраћају („Службени лист СРЈ“, бр. 60/98, 5/99, 44/99, 74/99 и 4/00 и „Службени гласник РС“, бр. 101/05 и 18/10). Такође је прописано да ће акти донети до дана пуне примене овог закона важити до истека рока на који су издати, односно истеком рока од годину дана од дана примене овог закона. Прописан је рок од годину дана од дана пуне примене овог закона за привредна друштва, друга правна лица и предузетнике који обављају делатност јавног превоза путника у друмском саобраћају и делатност пружања станичних услуга да своје пословање ускладе са овим законом.

Одредбама члана 182. прописано је да ће се одредбе члана 13. и члана 157, 165. и 166. примењивати даном ступања на снагу овог закона, а одредбе којима се уређује такси превоз, инспекцијски надзор и казнене одредбе у обављању такси превоза по истеку три месеца од дана ступања на снагу овог закона.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити средства у буџету Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Доношење овог закона по хитном поступку неопходно је ради усклађивања прописа којима се уређује превоз путника у друмском саобраћају са прописима Европске уније. Прописи Европске уније са којима се овај закон усклађује су Уредба (ЕЗ) број 1071/2009 Европског парламента и Савета од 21. октобра 2009. године, Уредба (ЕЗ) број 1073/2009 Европског парламента и Савета од 21. октобра 2009. године и Уредба (ЕЗ) број 361/2014 Европског парламента и Савета од 9. априла 2014. године.